YENİ ipek yolu
KONYA TİCARET ODASI DERGİSİ

KONYA IV

Özel Sayı Aralık 2001

SAHİBİ
Konya Ticaret Odası Adına
Yönetim Kurulu Başkanı
Hüseyin ÜZÜLMEZ

YAYIN KURULU
Mustafa KABAKÇI - Ahmet POÇANOĞLU
Bülent KAŞDOĞAN - Seyit KARACA
Ahmet ÖZKAFA - Cengiz KAHVECİ
Kazım BÜYÜKERKEK - Hüseyin ŞENGEZER

BİLİM KURULU
Prof. Dr. Haşim KARPUZ - Prof. Dr. Ahmet ÖNKAL
Prof. Dr. Orhan ÇEKER - Doç. Dr. Yusuf KÜÇÜKDAĞ
Yrd. Doç. Dr. Caner ARABACI - Yrd. Doç. Dr. Bahtiyar EROĞLU
Yrd. Doç. Dr. Yaşar ERDEMİR - Yrd. Doç. Dr. Osman KUNDURACI
Dr. Hasan ÖZÖNDER

YAYIN YÖNETMENİ: Ahmet Şükrü KILIÇ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Erhan YAYLALI

YAZI İŞLERİ
Sami KUL - İbrahim ÇAKIR - Şükran GÜMÜŞ

REKLAM ve HALKLA İLİŞKİLER
Mustafa AKGÖL

KAPAK TASARIMI
Doç. Dr. Yusuf KÜÇÜKDAĞ - Selda KOCAGİL

DİZGİ
Bahçıvanlar Basım San. A.Ş., Konya (0.332.351 11 99)

BASKI - CİLT
İnci Ofset 0332 342 01 67, Şelale Ciltevi 0.332 342 00 02

ÖN KAPAK
1826'da L. de Laborde tarafından çizilmiştir.
Voyage de l'Asie Mineure, Paris 1838
(Doç . Dr. Yusuf KÜÇÜKDAĞ'ın Arşivi'nden)

ARKA KAPAK
Eski Zamanda Konya
(A. Safa ODABAŞI'nın Arşivi'nden)

TELEFON: 0.332-351 21 25
0.332.353 48 50 (4 hat)

FAKS: 0.332.352 09 30

INTERNET: www.kto.org.tr
e. mail: kto@kto.org.tr
basyay@kto.org.tr

• Kitabın her hakkı Konya Ticaret Odası'na aittir.
• Dergimizde yayınlanan yazılar kaynak gösterilerek alınabilir.
• Makalelerdeki görüş ve düşünceler yazarlarına aittir.

ŞAİR ŞEM'Î, KONYA FOLKLOR ve KÜLTÜRÜNDEKİ YERİ

Mustafa CAN*

Dokuz asrı aşan tarihiyle, derin ve mânidâr mazisiyle, engin ve zengin mânevi âlemiyle "Müslüman Türk Kenti" ve uzun yılların başkenti olan "Tarih şehri, kültür şehri, medeniyet şehri, sanat şehri, folklor şehri, turizm şehri tasavvuf şehri, feyz ve bereket şehri ilim-irfan şehri, Mevlâna şehri.. Konya", tarihi boyunca bolluk bereket, huzûr ve huşûnun menşei, ilim-irfan ve faziletin meşheri olduğu kadar, pek çoğunun şöhreti Konya ve Türkiye sınırlarını da aşan önemli değerli ve büyük şahsiyetleri bağrında barındırması ve onların hizmetleri, eserleri ve hatıralarıyla dolu olmasıyla da, milli kültür ve fikir hayatımızda ayrı bir mevkiye sahiptir.

Çünkü Konya, Mevlânâ Celâleddin-i Rumî'nin deyimiyle, O'nun teşhis, tespit ve temennisiyle "Medeniyetü'l-Evliyâ" yani "Veliler şehri"dir[1]. Türkler'e tam 211 yıl başkentlik yapmış olan Konya, Anadolu'nun ilim, irfan, kültür ve medeniyet merkezi, Türk-İslâm Kültürü'nün beşiği olmuş; Türkçe, ilk defa bu şehirde resmi dil olarak kullanılmıştır. Mevlânâ *Mesnevisi*'ni bu merkezde yazmıştır.

1071'den sonra Türkler'in eline geçerek sırasıyla 1076'da Anadolu Selçukluları'na, daha sonraları Karamanlılar'a başkentlik eden Konya, tarihi değeri haiz pek çok eserleriyle birlikte bir bilim, kültür ve sanat merkezi durumundadır. Çağın bir çok bilginleri, şairleri, mutasavvıfları, filozofları, mimarları, müzisyenleri, hekimleri burada toplanmıştır[2].

Bu çağda açılan medreseler, kurulan kütüphaneler sayesinde sanat, edebiyat, folklor, tarih, felsefe, tıp, kozmografya, teoloji, fıkıh alanlarında dünyaya ışık tutan büyük gelişmeler olmuş, hizmetler verilmiştir.

Anadolu Selçukluları Devri

Konya'ya asıl kültür, medeniyet, sanat anıtlarıyla Türk-İslâm damgasını vuranlar Selçuklu Türkleri olmuştur. Selçuklular Konya'ya çok büyük değer ve önem vermişler, Anadolu Selçukluları'nda 1097-1308 yılları arasında tam 211 yıl başkentlik yapan bu beldenin güzel olmasına çok gayret sarfetmişlerdir. Eşine ender rastlanan ve her biri mimari sanat şaheseri olan camiler, imaretler, medreseler, dârü'l-hadîsler, darü'l-huffâzlar, dârü'ş-şifâlar [3], kütüphaneler, kervansaraylarla Konya, Selçuklu sanatı tarihindeki seçkin yerini almakla kalmamış, Orta Doğu'nun da bir medeniyet, bilim ve kültür merkezi olmuştur [4].

Anadolu'nun muhtaç olduğu sükûn ve huzurun, güvenin sağlandığı Konya'da bilim ve ticari hayatın ilerlemesine paralel olarak Doğu'dan ve Batı'dan pek çok seyyah, bilgin, sanatçı, tâcir, asker, derviş gelmiş edebiyatın, güzel sanatların, felsefenin, tıbbın, İslâmî bilgilerin üstatları Konya'da yerleşmiş ve yetişmiştir [5].

1327'de tam bir istiklâle sahip olarak Konya'ya kesin şekilde yerleşen Karamanoğuları, Konya merkez olmak üzere Anadolu'da güçlü bir devlet olarak temayüz etmiştir. Bir yandan da diğer beyliklerle ve komşu olduğu Osmanlı Devleti'yle siyasi münasebetleri ve mücâdeleleri yoğunluk kazanmıştır [6].

---

* Uzman Dr., Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Konya.

1 Selçuk Es. *Konya'da Yatan Peygamberler ve Evliyalar,* (basım yeri ve tarihi yok), s.11.

2 Bunlarla birlikte Konya'da adları belli olan altı, mezarları belli olan onbir olmak üzere Onyedi peygamber, bir kısmı aynı zamanda veli olan ve sayıları üçyüz sekseni bulan şair medfundur. Geniş bilgi için bkz. *Mecmua-ı Enbiyâ'yı İzâm ve Evliyâ-yı Kiram*, Konya Mevlânâ Müzesi İhtisas Kütüphanesi, 2117 No'lu yazma eser.

3 Konya Alâeddin Dârü'ş-Şifâsı için bkz. Yusuf Küçükdağ, "Konya Alâeddin Dârüş-Şifâsı, Tıp Medresesi ve Mescidinin Yeri, Yapısı", *Osmanlı Araştırmaları*, IX., (1989), s.347-359.

4 Tuncer Baykara, *Türkiye Selçukluları Devrinde Konya*, Kültür ve Turizm Bakanlığı yayı., Ankara 1985, s.167.

5 Geniş bilgi için bkz. Yusuf Küçükdağ-Caner Arabacı, *Selçuklular ve Konya,* (2. Baskı), Damla Ofset Matbaası ve Tic. A.Ş., Konya 1999, s. 193-213.

6 Komisyon, "Konya", *Türk Ansiklopedisi*, M. Eğ. Bsm. XXII. Ankara 1975, s. 193-204.

1465-1466'da Konya Osmanlılar'ca zaptedilmiştir. Bu sırada Konya ve Lârende'deki bilim ve sanat erbabı ile ileri gelenler İstanbul'a sürülmüşlerdir [7].

XV. yüzyılda Konya, Osmanlı Devleti'nin en önemli bir eyâleti, İstanbul-Suriye yolunun uğrak yeridir. "Güneşin doğduğu memleket (Anatolia)" Türkleşen, İslâmlaşan Anadolu'nun kalbi Konya'ya Osmanlılar döneminde de gereken önem verilmiş, ünlü medreseleri[8], tekke ve zâviyeleri[9] ile Orta Anodolu'nun önemli bir kültür merkezi olarak varlığını devam ettirmiştir[10]. Asırlarca Anadolu'nun ilim ve kültür merkezliğini yapan Konya, Türk geleneklerinin de en köklü kaldığı bir kenttir. Burada Konya halk müziği, Orta Anadolu halk müziğine damgasını vurmuştur. Halk edebiyatı gibi Divan edebiyatı ve Tasavvuf edebiyatı da çok gelişmiş ve zenginlik kazanmıştır. Ahmet Fakih, Hoca Dehhanî, Nesib, Yusuf.. gibi Divan edebiyatı şairleri, Mevlâna C. Rumî, Yunus Emre gibi Tasavvuf edebiyatı büyükleri Konya'da yaşamışlardır [11]. Mizah edebiyatının en büyük temsilcisi Nasreddin Hoca Konyalı'dır. Konya'da yetişen pek çok halk şairinin başlıcalarını Ümmi Sinan, Muhyî, Aşık Ömer, Aşık Şem'î, Silleli Aşık Sururî, Silleli Aşık Nigarî, Aşık Kenzî, Aşık Hikmetî, Aşık Devranî.. teşkil ederler.

Konya Kültür, Sanat ve Folkloruna Gönül Verenler

Bir gönül diyarı hükmündeki Konya'nın kültür ve folklorunun zenginliği, ona gönül verenlerin sayısının çokluğuyla da dikkat çekmektedir. Çeşitli kaynaklarda adları, eserleri ve başka hizmetleri de zikredilen bu gönül erbabının başlıcaları şöyle sıralanmaktadır [12].

Ebubekir Çelebi, Ezherî, Eflâkî, Emir Dede, Tarîkî, Emir Alim Çelebi, Emine Hanım, İbrahim, Ulu Arif Çelebi, Bostan-ı evvel, Bostan-ı sani, Burhaneddin İlyas Çelebi, Tahsin Efendi, Cemaleddin Çelebi Cemâlî (Karamanlı), Cemâlî (Karkınlı), Cevlanî, Hacı Arif Çelebi, Hafız Konevî, Hikmetî, Hasan Hüseyin, Hüsnü Efendi, Hüseyin Nesip Efendi, Derviş Pervane, Derviş Senayi, Derviş Hafız, Derviş Çelebi, Derviş Dede, Deştî, Derviş Himmetî, Derviş Senaneddin, Derviş-i Ma'nevî, Recep Dede, Rüşdî, Reşid Efendi, Rıza Efendi (Apalı), Remzî, Zarî, Zehrî, Bekir (Silleli), Sururî, Said Ağa, Sultan Veled, Seyid Ali, Şerife Hanım, Şeyh Vefa, Şevki, Şem'î, Sıdkî, Safderî (Salih) Tahir, Tahir Paşa, Arif oğlu Edib Raşid, Aşık Rıza, Adil Çelebi, Aşık Mehmed, Abdî, Ulvî, Gubârî, Gubrânî, Feşanî, Fığânî (Osman), Figânî-yi Kadim, Kasım (Silleli), Konevî (Sadreddin), Koca Ahmed, Kâmî, Gülizar Hanım, Kemal Ahmed Dede, Kenzî, Lokmânî, Mahbub Efendi, Mehmed Nazif, Merdânî, Mustafa Fikri Efendi, Matlubî, Mevlânâ, Naci Fikret (Baştak), Namdar Rahmi (Karatay), Nesip Dede, Nişancı Mehmed Paşa, Nushi, Nizâmi, Naim Hâzım, Niyaz Dede, Niyazî, Veled Çelebi, Helâlî, Hemdem Çelebi, Yusuf Dede. Yukarda zikredilenlerden başka meşhur daha pek çok ismin de kendini göstermiş olduğunu tarih otoriteleri belirtmektedirler [13].

Herbiri ayrı bir inceleme ve araştırma konusu olacak değeri ve önemi haiz bulunan ve değişik devirlerde yaşamış olan bu şairlerden "Konyalı Şair Şem'î", bu çalışmamızın konusuna teşkil etmektedir [14].

Konyalı Şair Şem'î

Türk aydını, ilim, fikir, sanat adamları, ülkesinin her alandaki yenileşme, yeniden oluşma ve hatta değişme dönemlerinde, bu husutaki hamlelere katkıda bulunmak için kendini görevli hissederek çeşitli hizmetlerde bulunmuşlardır. Bu itibarla, o tarzdaki hizmetleri, faaliyetleri dikkatimizi çeken; kültür, edebiyat, (şiir), folklor sahasındaki özgün fikir ve düşünceleriyle bu sahaya etkide bulunan Konyalı Şair Şem'î'yi inceleme konusu yapmak gerekli görülecek bir husustur.

Şem'î'nin hayatı, Osmanlı Devleti'nin Batı'daki gelişmelere paralel olarak kendini yenilemesi, kalkınma hamlesini gerçekleştirmesi için gündeme gelen çeşitli fikirlerin tartışıldığı bir devre rastlamaktadır. Burada Şair Şem'î'yi çeşitli yönleriyle tanıtmaya çalışmakla beraber, ağırlığı O'nun şiirlerine (Şairlik yönüne), folklor ve kültüre katkıları ortaya konmaya çalışma şeklinde bir değerlendirme oluşturmaktadır. Ancak Şem'î konusunda yapılan araştırmaların azlığı dolayısıyla O'nun kendi eserleri (divanı), arşiv belgeleri, konuyla ilgili kaynak eserler üzerinde özellikle durulmuştur[15].

---

7 Besim DARKOT, "Konya", İslâm Ansiklopedisi, VII., s. 841-853.

8 Yusuf Küçükdağ-Caner Arabacı, "Osmanlı Dönemi Konya Medreseleri", *Dünden Bugüne Konya'nın Kültür Birikimi ve Selçuk Üniversitesi*, Konya 1999, s. 81-134.

9 Yusuf Küçükdağ, "Osmanlı Dönemi Konya Tekke ve Zâviyeleri", *Dünden Bugüne Konya'nın Kültür Birikimi ve Selçuk Üniversitesi*, Konya 1999, s. 135-155.

10 İbrahim Hakkı KONYALI, *Âbideleri ve Kitâbeleri ile Konya Tarihi*, Konya 1964, s.1213.

11 Nihad Sami Banarlı, *Resimli Türk Edebiyat Tarihi, Destanlar Devrinden Zamanımıza Kadar*, II., İstanbul, 1971.

12 Saadeddin Nüzhet-Mehmet Ferid, *Konya Vilayeti Halkıyat ve Harsiyatı*, Konya 1926. Burada ayrıca, Konya vilayeti şairleriyle birlikte maniler, ninniler, türküler, ağıtlar bilmeceler, darb-ı meseller, fıkralar, tabirler, tekerlemeler, kitabeler, dilekler, ilençler, erkek kadın Türk isimleri de yer almaktadır.

13 Mehmet Süreyya, *Sicilli Osmanî Yahut Tezkire-i Meşâhîr-i Osmaniyye*, I, II, III, VI., İstanbul 1311, 401 + 442 + 906 s.

14 Şemseddin Sami, *Kâmûsü'l-Âlâm*, I-IV., İstanbul 1311, s. 2874.

15 Komisyon, "Şem'î", *Türk Ansiklopedisi*, XXX., Ankara 1981. s. 249. Ayrıca bkz. Hasan Özönder, *Konya Velileri*, Konya 1990.

Çeşitli kaynaklarda "Şem'î" mahlâsını kullanarak şiirler yazan üç şairden bahsedilmektedir. Birincisi eski Osmanlı Şairlerinden Perzerinli; "Vecd, hal, derd ve şevk sahibi bir merd-i kâmil ve şâir-i beliğ" olarak tavsif edilen, şiirleri âşıkâne ve yakıcı (suz-nak) bir kişidir. Bir süre Şeyh Vefa Efendi Tekkesi'ne devam etmiştir.

İkincisi "Taife-i Kazan"dan olup Anadoluludur. Şiirlerinde letâfet olmadığı anlaşılmaktadır.

Sonuncusu da Osmanlı şairlerinden olup bu mahlâsla şiirler yazan Mevlevî Tarikatı'na mensup Konyalı Şair Şem'î (Ahmed)'dir [16].

Hayatı

Şem'î, Osmanlı dönemi Konyası'nda doğmuş olup doğum tarihi değişik kaynaklarda farklılıklar göstermekte ise de, 1198 H./1772 veya 1783 tarihi olabileceği anlaşılmaktadır. Ölüm tarihi ise 1255 H./1884 olarak belirlenmektedir.

Lâkabı ve Şöhreti

Asıl adı Ahmet olan , "Şem'î", mum, ışık anlamına gelen Şem'i mahlâsıyla tanınmaktadır. Çeşitli çevrelerce Türk halk şairi, Konya kültüründe mahfuz, gömülü (meknuz) bulunan "Gülzâr-ı Muhammedî'de bir gül fidanı olma mazhariyetine erişmiş, mumu sönmez, gülü solmaz yüce hak dostlarından, yüce erenlerden bir veli" olarak da, bilinmekte ve tanıtılmaktadır [17].

Şairimiz belirli bir öğrenim görmemiştir. Okuma yazmayı da yirmi yaşından sonra öğrenmiştir. Konya'da Mevlânâ Türbesi yakınındaki "Aşıklar Kahvesi"ni işleten halk şairi Dertli'nin yakın dostudur. Bu kahvede doğaçtan söylediği şiirler, hazırladığı muammalar, katıldığı atışmalar O'na ün kazandırmıştır. Şiirleri divan halinde taşbasması olarak bir kaç kez basılmıştır. Divanında koşma, destan, geleneksel halk şiirleri olduğu kadar gazeller de vardır. Dili oldukça ağır olan Şem'î, şiirlerinde aruz veznini de kullanmıştır. Bir çok şiirinde Mevlânâ sevgisini dile getirmektedir [18].

Şem'î, bir kaç kez İstanbul'a da gitmiş olup ününü geniş çevrelere yaymıştır. Padişah III. Selim'in huzurunda şiirlerinden çeşitli örnekler sunmak suretiyle padişahın iltifat ve teveccühlerine mazhar olmuştur[19]. Saz ve sözdeki kemâlinin İstanbul'da geniş çevrelere yayılması ve Saray'a aksi neticesinde, zaman zaman padişahın huzurunda tertib olunan saz meclislerinde şeflik eden Şem'î, sanatındaki maharetini bütün manâsıyla göstermek fırsatını bulmuştur. Padişah bizzat kendisine İstanbul'da kalması teklifinde bulunmasına rağmen "Koca Âşık" kabul etmeyerek Konya'da kalmayı tercih etmiştir. Bunun üzerine uhdesine "Çarşı Ağalığı" verilerek Konya'ya gönderilmiştir.

Şem'î, saz öğrenmek ve âşıklık etmekten başka, genç yaşta helvacılığa merak sarmış bu sanatta da başarı ve ilerleme sağlayarak usta olmuştur. Ayrıca su memurluğu görevinde de bulunmuştur. Çarşı Ağalığı görevi dolayısıyle Konya'daki sosyal mevkii de önem kazanmıştır. Esnafın bütün işleri Şem'î'ye ait oluyor ve her san'at sahibi artık O'nun emriyle hareket ediyordu. Uzun müddet bu görevde kalan Şem'î, nihayet öleceğini anlayınca, "kalbi dinlendireceğim" diyerek, defn edileceği yeri belirledi. Son defa olarak da;

"Yetiş ey bî-vefa helâllaşasın,

Şem'î ecel camın içti gidiyor'

beytiyle sonuçlanan koşmayı yazdıktan sonra, artık şiir yazmak nasip olmadı. 1255 H./1834'te elliyedi yaşında vefat etti. Kabri Konya'da Mevlânâ ile Üçler Mezarlığı arasındaki bulvarın yaya kaldırımı üzerinde bulunmaktadır [20].

Gerçekte Konya, Müslüman Türk'ün elinde bilim, irfan ve faziletin menbaı olarak pek çok mânâ erenlerine de otağ olmuştur. Ünlü Fransız Seyyahı Eugéne Pittard'ın "Konya mukaddes şehir" tesbit ve ifadesi; Türk Kültür ve fikriyatına büyük himmetlerde bulunan bağrındaki ulu erenlerin, gönüller üzerinde bıraktığı derin tesir ve nüfuzdan ileri gelse gerektir [21]. Şem'î'nin divanında yer alan ve sonradan çeşitli kişilerce "Konya Medhiyesi" adı verilen şiirin bazı beyitlerinde de bu husus şöyle ifade edilmektedir.

Aşk-u şevk ile kurulmuştur binası Konya'nın,
Anın için bâd-ı cennetdir hevâsı Konya'nın.

...

Hor gezer âdemleri ammâ veli irfan olur,
Hâfızı gayet çeri, âlimleri umman olur.

...

Şâh-ı kutbu'l-ârifîndir Hazret-i Mollâ-yı Rûm,
Şüphesiz makbul-ı hakdır evliyâsı Konya'nın.

...

---

16 Ahmet Eflakî, *Âriflerin Menkıbeleri*, I, II., (Çev: Tahsin Yazıcı), İstanbul 1973. Geniş bilgi için bkz. Süheyl Ünver, "Yazma Mecmualara göre Konya'da Evliya Sayımı", *Türk Folklor Araştırmaları Dergisi*, Sayı: 89, (Aralık 1956), s. 1417-1420.

17 Özönder, *aynı eser*, s. I-IV.

18 S. Nüzhet, M. Ferid, *a.g.e.*, s. 55-57.

19 Komisyon, "Şem'î", *Büyük Laroussse*, XXI., İstanbul 1986, s. 11045.

20 Konya'da halk arasında; mana eri, veli, Koca Âşık, Şem'î Baba gibi isimlerle anılan şairin kabri çeşitli tarihlerde Konya'nın yol ve imar çalışmaları esnasında, nakedilmek istenmiş ise de bunun mümkün olamadığına dair çeşitli rivayetler ve olaylar anlatılmaktadır.

21 Mehmet Önder, *Seyahatnamelerde Konya*, Konya 1948.

Heft kişverde hezârân aşık ya hu çeker,
Zümre-yi nadan değildir müptelâsı Konya'nın.
...
Evliyâsın eyleyim dersen eğer bir bir hesap,
Eylesem icmâl tafsilin olur bin cild kitap.
...
Şem'î, aşkın yakar pervaz eder pervaneler,
Yaz olunca var Meram üzre sefası Konya'nın.

Şairin divanındaki şu şiiri de onu karakterize eder gibidir:

Bir şahin güzele ben oldum meftun,
Serinde fino fes şirazelenmiş.
Dil-i divanemi eyledi mecnûn,
Nevreste tıflıken mümtazelenmiş.
Aşıklar zümresi arar bu yolda,
Bulamaz emsalin sağ ile solda,
Üslûbu endamı birdir usûlde
Kameti serv ile endazelenmiş.
Taramış perçemin pek şirin olmuş,
Dolaşmış miyane yasemin olmuş.
Tab-ı mülden ruyi ateşin olmuş,
Dost bugün destine yelpazelenmiş,
Seni de defterden sildi mi şâhın,
Anınçün mü oldu ateş külâhın
Yakar asuman-ı feryâd ve âhın
Şem'î derûnunda derd tazelenmiş.

Şem'î bazı kaynaklara göre lâubali meşreb, deveci elbisesi giyen, kılık kıyafete önem vermeyen, her tanıdığı şahsa "muhabbet îzharını vazife telakki eden bütün hareketleri samimi" bir şahsiyet olarak tanıtılmaktadır.

Şem'î'nin bir de "Şem'î'nin kızı", "Şem'i'nin gelini" gibi mahlâslar kullanan, güzel eserler vücuda getiren, ekseri deyişleri hece vezniyle olan Emine Hanım isimli bir de torunu vardır.

Sonuç

Bu şirler söylendiği zamanlarda ve ortamlarda pek çok isim Konya'da kendini göstermiştir. Bunlar arasında o dönemlerin fikri gelişmelerinde, folklor, kültür ve edebiyat tarihinde eserleriyle bazı yeniliklere öncülük yapması bakımından Şem'î'nin önemi büyüktür.

Batı Türklüğü veya diğer bir söyleyişle Türkiye Türklerinin kültürüne Şem'i'nin de dahil olduğu şairlerin, sanatçıların, aydınların bir kısmının veya tamamının, ne de bir resmi kurum veya kuruluşun arzusu, gayreti ve emriyle oluşmadığı gibi bu tarzla da değişmeyecektir. Türk kültürü, dolayısıyla Konya kültürü, kendi tarihi ve tabii akışı içinde Türkler'in hayatını tanzim eden bir nizam olmaya devam edecektir. Bu itibarla söz konusu değişmelerin yönünü ve şiddetini, milletin devamlılığı açısından faydalı hale getirici çalışmalara ihtiyaç vardır.

Millî Kültür sadece sosyal bilimcilerin işi olmayıp herkesin şuurla yaklaşması gereken bir alandır. Bunun için felsefeci, hukukcu, edebiyatçı, siyasetçi, fenci, iktisatçı, işletmeci, sosyolog.. kendini kültürden sorumlu hissetmelidir. Aksi taktirde felsefeleşmemiş bir kültür, kavramları millî olmayan bir siyaset, terimleri Türkçeleşmemiş bir hukuk, iktisat veya sosyoloji milleti nasıl çağdaşlaştırabilecek ve yükseltebilecektir?